

poterimus, sed liberemus animas nostras modò, & revertamur ad fratres nostros, & tunc pugnabimus adversùs eos: nos autem pauci sumus.

10. Et ait Iudas: Absit istam rem facere ut fugiamus ab eis: & si appropriavit tempus nostrum, moriamur in virtute propter fratres nostros, & non inferamus crimen gloriæ nostræ.

11. Et movit exercitus de castris, & steterunt illis obviàm: & divisi sunt equites in duas partes, & fundibularii, & sagittarii præbant exercitum, & primi certaminis omnes potentes.

12. Bécchides autem erat in dextro cornu, & proximavit legio ex duabus partibus, & clamabant tubis:

13. exclamaverunt autem & hi, qui erant ex parte Iudæ, etiam ipsi, & commota est terra à voce exercituum: & commissum est prælium à manè usque ad vespèram.

14. Et vidit Iudas, quòd firmior est pars exercitùs Bécchidis in dextris, & convenerunt cum ipso omnes constantes corde:

15. & contrita est dextera pars ab eis, & persecutus est eos usque ad montem Azoti.

16. Et qui in sinistro cornu erant, viderunt quòd contritum est dextrum cornu, & secuti sunt post Iudam, & eos, qui cum ipso erant, à tergo:

17. & ingravatum est prælium, & ceciderunt vulnerati multi ex his, & ex illis.

18. Et Iudas cécidit, & ceteri fugerunt.

19. Et Iónathas, & Simon tulerunt Iudam fratrem suum, & sepelierunt eum in sepulchro patrum suorum in civitate Modin.

20. Et fleverunt eum omnis populus Israël planctu magno, & lugebant dies multos,

21. & dixerunt: Quomodò cécidit potens, qui salvum faciebat populum Israël!

22. Et cetera verba bellorum Iudæ, & virtutum, quas fecit, & magnitudinis eius, non sunt descripta: multa enim erant valde.

23. Et factum est: post obitum Iudæ emerferunt iniqui in omnibus finibus Israël, & exorti sunt omnes, qui operabantur iniquitatem.

24. In diebus illis facta est fames magna valde, & tradidit se Bécchidi omnis regio eorum cum ipsis.

25. Et elégit Bécchides viros impios, & constituit eos dominos regionis:

26. & exquirebant, & perscrutabantur amicos Iudæ, & adducebant eos ad Bécchidem, & vindicabat in illos, & illudebat.

27. Et facta est tribulatio magna in Israël, qualis non fuit ex die, quâ non est visus propheta in Israël*.

28. Et congregati sunt omnes amici Iudæ, & dixerunt Iónathæ:

29. Ex quo frater tuus Iudas defunctus est, vir similis ei non est, qui exeat contra inimicos nostros, Bécchidem, & eos, qui inimici sunt gentis nostræ.

30. Nunc itaque te hodie elegimus esse pro eo nobis in principem, & ducem ad bellandum bellum nostrum.

31. Et suscépit Iónathas tempore illo principatum, & surrexit loco Iudæ fratris sui.

32. Et cognovit Bécchides, & quærebat eum occidere.

33. Et cognovit Iónathas, & Simon frater eius, & omnes, qui cum eo erant: & fugerunt in desertum Thecux, & confederunt ad aquam lacùs Asphar.

34. Et cognovit Bécchides, & die sabbatorum venit ipse, & omnis exercitus eius trans Iordanem.

35. Et Iónathas misit fratrem suum ducem populi, & rogavit Nabuthæos amicos suos, ut commodarent illis apparatus suum, qui erat copiosus.

36. Et exierunt filii Iambri ex Madaba, & comprehenderunt Ioannem, & omnia, quæ habebat, & abierunt habentes ea.

37. Post hæc verba, renunciatum est Iónathæ, & Simóni fratri eius, quia filii Iambri faciunt nuptias magnas, & ducunt sponsam ex Madaba filiam unius de magnis principibus Chanaan cum ambitione magna.

38. Et recordati sunt sanguinis Ioannis fratris sui: & ascenderunt, & absconderunt se sub tegumento montis.

39. Et elevaverunt oculos suos, & viderunt: & ecce tumultus, & apparatus multus: & sponsus processit, & amici eius, & fratres eius obviàm illis cum tympanis, & musicis, & armis multis.

40. Et surrexerunt ad eos ex insidiis, & occiderunt eos, & ceciderunt vulnerati multi, & residui fugerunt in montes: & acceperunt omnia spolia eorum:

41. & conversæ sunt nuptiæ in luctum, & vox musicorum ipsorum in lamentum.

42. Et vindicaverunt vindictam sanguinis

* Deserunt Propheta circa ann. 3589. Vid. Nehem. 12. 22.

nis fratris sui: & reversi sunt ad ripam Iordanis.

43. Et audivit Bécchides, & venit die sabbatorum usque ad oram Iordanis in virtute magna.

44. Et dixit ad suos Iónathas: Surgamus, & pugnemus contra inimicos nostros: non est enim hodie sicut heri, & nudius tertius.

45. ecce enim bellum ex adverso, aqua verò Iordanis hinc & inde, & ripæ, & paludes, & saltus: & non est locus divertendi.

* 2. Paral. 20. 3.

46. * Nunc ergo clamate in cælum, ut liberemini de manu inimicorum vestrorum. Et commissum est bellum.

47. Et extendit Iónathas manum suam percutere Bécchidem, & divertit ab eo retro:

48. & disiliit Iónathas, & qui cum eo erant in Iordanem, & transfugerunt ad eos Iordanem.

49. & ceciderunt de parte Bécchidis die illa mille viri: & reversi sunt in Ierusalem,

50. & ædificaverunt civitates munitas in Iudæa, munitionem, quæ erat in Iericho, & in Ammaum, & in Bethoron, & in Bethel, & Thamnata, & Phara, & Thopo muris excelsis, & portis, & feris.

51. Et posuit custodiam in eis, ut inimicitias exercerent in Israël:

52. & munivit civitatem Bethsúrâ, & Gazaram, & arcem, & posuit in eis auxilia, & apparatus escarum:

53. & accepit filios principum regionis óbsides, & posuit eos in arce in Ierusalem in custodiam.

Anno M. 3844. Ant. Chr. 160. 54. Et anno centesimo quinquagesimo tertio, mense secundo, præcepit Alcimus destrui muros domûs sanctæ interioris, & destrui opera prophetarum: & cœpit destruere.

55. In tempore illo percussus est Alcimus: & impedita sunt opera illius, & occlusum est os eius, & dissolutus est paralyti, nec ultra potuit loqui verbum, & mandare de domo sua.

56. Et mortuus est Alcimus in tempore illo cum tormento magno.

57. Et vidit Bécchides quoniam mortuus est Alcimus: & reversus est ad regem, & siluit terra annis duobus.

Anno M. 3845. Ant. Chr. 158. 58. Et cogitaverunt omnes iniqui dicentes: Ecce Iónathas, & qui cum eo sunt, in silentio habitant confidenter: nunc

ergo adducamus Bécchidem, & comprehendet eos omnes unâ nocte.

59. Et abierunt, & consilium ei dederunt.

60. Et surrexit ut veniret cum exercitu multo: & misit occultè epistolas sociis suis, qui erant in Iudæa, ut comprehenderent Iónathan, & eos, qui cum eo erant: sed non potuerunt, quia innotuit eis consilium eorum.

61. Et apprehendit de viris regionis, qui principes erant malitiæ, quinquaginta viros, & occidit eos:

62. & secessit Iónathas, & Simon, & qui cum eo erant in Bethbessen, quæ est in deserto: & extruxit diruta eius, & firmaverunt eam.

63. Et cognovit Bécchides, & congregavit universam multitudinem suam: & his, qui de Iudæa erant, denunciavit.

64. Et venit, & castra posuit desuper Bethbessen: & oppugnavit eam dies multos, & fecit máquinas.

65. Et reliquit Iónathas Simonem fratrem suum in civitate, & exiit in regionem, & venit cum numero,

66. & percussit Odaren, & fratres eius, & filios Phaseron in tabernaculis ipsorum, & cœpit cedere, & crescere in virtutibus.

67. Simon verò, & qui cum ipso erant, exierunt de civitate, & succenderunt máquinas,

68. & pugnauerunt contra Bécchidem, & contritus est ab eis: & afflixerunt eum valde, quoniam consilium eius, & congressus eius erat inanis.

69. Et iratus contra viros iniquos, qui ei consilium dederant ut veniret in regionem ipsorum, multos ex eis occidit: ipse autem cogitavit cum reliquis abire in regionem suam.

70. Et cognovit Iónathas: & misit ad eum legatos componere pacem cum ipso, & reddere ei captivitatem.

71. Et libenter accepit, & fecit secundum verba eius, & iuravit se nihil facturum ei mali omnibus diebus vitæ eius.

72. Et reddidit ei captivitatem, quam prius erat prædatus de terra Iudæ: & conversus abiit in terram suam, & non apposuit amplius venire in fines eius:

73. Et cessavit gladius ex Israël: & habitavit Iónathas in Machmas, & cœpit Iónathas ibi iudicare populum, & exterminavit impios ex Israël.

CAPUT X.

Alexandro Nobilis Antiochi filio occupante Ptolemaidam, conatur Demetrius ferire fœdus cum Ionatha, semel ac iterum plurima pollicens, at ille praelegit oblatas ab Alexandro amicitias; qui Alexander, devicto occisoque Demetrio, ducit uxorem Cleopatram Ptolemai regis Aegypti filiam, plurimum Ionathan honorans: porro Apollonium ducem iunioris Demetrii devicit Ionathas, succensâ Azoto & templo Dagon: rursusque ab Alexandro honoratur, datâ sibi Accaron ac fibulâ aureâ.

- Anno M. 3851. Ant. Chr. 153. * Cognomento Balas, homo ignotus & incertæ stirpis. Liv. Epitom. Antiochi se esse filium falsò dictans, Seyer. Sulp.
1. **E**T anno centesimo sexagesimo ascendit Alexander * Antiochi filius, qui cognominatus est Nobilis: & occupavit Ptolemaidam: & receperunt eum, & regnavit illic.
2. Et audivit Demetrius rex, & congregavit exercitum copiosum valde, & exivit obviam illi in prælium.
3. Et misit Demetrius epistolam ad Ionathan verbis pacificis, ut magnificaret eum.
4. Dixit enim: Anticipemus facere pacem cum eo, priusquam faciat cum Alexandro adversum nos.
5. recordabitur enim omnium malorum, quæ fecimus in eum, & in fratrem eius, & in gentem eius.
6. Et dedit ei potestatem congregandi exercitum, & fabricare arma, & esse ipsum socium eius: & obsides, qui erant in arce, iussit tradi ei.
7. Et venit Ionathas in Ierusalem, & legit epistolas in auditu omnis populi, & eorum, qui in arce erant.
8. Et timuerunt timore magno, quoniam audierunt quòd dedit ei rex potestatem congregandi exercitum.
9. Et traditi sunt Ionathæ obsides, & reddidit eos parentibus suis:
10. & habitavit Ionathas in Ierusalem, & cœpit ædificare, & innovare civitatem.
11. Et dixit facientibus opera ut extruerent muros, & montem Sion in circûitu lapidibus quadratis ad munitionem: & ita fecerunt.
12. Et fugerunt alienigenæ, qui erant in munitionibus, quas Bacchides ædificaverat:
13. & reliquit unusquisque locum suum, & abiit in terram suam:
14. tantum in Bethsura remanserunt aliqui ex his, qui reliquerant legem, & præcepta Dei. erat enim hæc eis ad refugium.

15. Et audivit Alexander rex promissa, quæ promisit Demetrius Ionathæ: & narraverunt ei prælia, & virtutes, quas ipse fecit, & fratres eius, & labores, quos laboraverunt.

16. & ait: Numquid inveniemus aliquem virum talem? & nunc faciemus eum amicum, & socium nostrum.

17. Et scripsit epistolam, & misit ei secundum hæc verba, dicens:

18. REX Alexander fratri Ionathæ salutem.

19. Audivimus de te quòd vir potens sis viribus, & aptus es ut sis amicus noster:

20. & nunc constituimus te hodie summum sacerdotem gentis tuæ, & ut amicus voceris regis, (& misit ei purpuram, & coronam auream) & quæ nostra sunt sentias nobiscum, & conserves amicitias ad nos.

21. Et induit se Ionathas stolâ sanctâ septimo mense, anno centesimo sexagesimo in die solemnâ scenopégia: & congregavit exercitum, & fecit arma copiosa.

22. Et audivit Demetrius verba ista, & contristatus est nimis, & ait:

23. Quid hoc fecimus, quòd præoccupavit nos Alexander apprehendere amicitiam Iudæorum ad munimen sui?

24. Scribam & ego illis verba deprecatoria, & dignitates, & dona: ut sint mecum in adiutorium.

25. Et scripsit eis in hæc verba: Rex Demetrius genti Iudæorum salutem:

26. Quoniam servastis ad nos pactum, & mansistis in amicitia nostra, & non accessistis ad inimicos nostros, audivimus, & gavisi sumus.

27. Et nunc perseverate adhuc conservare ad nos fidem, & retribuemus vobis bona pro his, quæ fecistis nobiscum:

28. & remitemus vobis præstationes multas, & dabimus vobis donationes.

29. Et nunc absolvo vos, & omnes Iudæos à tributis, & pretia falis indulgeo, & coronas remitto, & tertias feminis:

30. & dimidiam partem fructus ligni, quod est portio mea, relinquo vobis ex hodierno die, & deinceps, ne accipiantur à terra Iuda, & à tribus civitatibus, quæ additæ sunt illi ex Samaria, & Galilæa ex hodierna die & in totum tempus:

31. & Ierusalem sit sancta, & libera cum finibus suis: & decimæ, & tributa ipsius sint.

32. Remitto etiam potestatem arcis, quæ est in Ierusalem: & do eam summo sacer-

do-

doti, ut constituat in ea viros quoscunque ipse elegerit, qui custodiant eam.

33. Et omnem animam Iudæorum, quæ captiva est à terra Iudá in omni regno meo, relinquo liberam gratis, ut omnes à tributis solvantur, etiam pecorum suorum.

34. Et omnes dies solemnes, & sabbata, & neomeniæ, & dies decreti, & tres dies ante diem solemnem, & tres dies post diem solemnem sint omnes immunitatis & remissionis omnibus Iudæis, qui sunt in regno meo:

35. & nemo habebit potestatem agere aliquid, & movere negotia adversus aliquem illorum in omni causa.

36. Et ascribantur ex Iudæis in exercitu regis ad triginta millia virorum: & dabuntur illis copiæ ut oportet omnibus exercitibus regis, & ex eis ordinabuntur qui sint in munitionibus regis magni:

37. & ex his constituentur super negotia regni, quæ aguntur ex fide & principes sint ex eis, & ambulent in legibus suis, sicut præcepit rex in terra Iudá.

38. Et tres civitates, quæ additæ sunt Iudææ ex regione Samariæ, cum Iudæa reputentur: ut sint sub uno, & non obediant alii potestati, nisi summi sacerdotis.

39. Ptolemáida, & confines eius, quas dedi donum sanctis, qui sunt in Ierusalem ad necessarios sumptus sanctorum.

40. Et ego do singulis annis quindecim millia siclorum argenti de rationibus regis, quæ me contingunt:

41. & omne, quod reliquum fuerit, quod non reddiderant qui super negotia erant annis prioribus, ex hoc dabunt in opera domus.

42. Et super hæc quinque millia siclorum argenti, quæ accipiebant de sanctorum ratione per singulos annos: & hæc ad sacerdotes pertineant, qui ministerio funguntur.

43. Et quicumque confugerint in templum, quod est Ierosolymis, & in omnibus finibus eius, obnoxii regi in omni negotio dimittantur, & universa, quæ sunt eis in regno meo, libera habeant.

44. Et ad ædificanda vel restauranda opera sanctorum, sumptus dabuntur de ratione regis:

45. & ad extruendos muros Ierusalem, & communiendos in circûitu, sumptus dabuntur de ratione regis, & ad construendos muros in Iudæa.

46. Ut audivit autem Ionathas, & populus sermones istos, * non crediderunt eis, nec receperunt eos: quia recordati

funt malitiæ magnæ, quam fecerat in Israël, & tribulaverat eos valde.

47. Et complacuit eis in Alexandrum, quia ipse fuerat eis princeps sermonum pacis, & ipsi auxilium ferebant omnibus diebus.

48. Et congregavit rex Alexander exercitum magnum, & admovit castra contra Demetrium.

49. Et commiserunt prælium duo reges, & fugit exercitus Demetrii, & insecutus est eum Alexander, & incubuit super eos.

50. Et invaluit prælium nimis, donec occidit sol: & cecidit Demetrius in die illa.

51. Et misit Alexander ad Ptolemæum regem Aegypti legatos secundum hæc verba, dicens:

52. QUONIAM regressus sum in regnum meum, & sedi in sede patrum meorum, & obtinui principatum, & contrivi Demetrium, & possedi regionem nostram,

53. & commisi pugnam cum eo, & contritus est ipse, & castra eius à nobis, & sedimus in sede regni eius:

54. & nunc statuamus adinvicem amicitiam: & da mihi filiam tuam uxorem, & ego ero gener tuus, & dabo tibi dona, & ipsi digna te.

55. Et respondit rex Ptolemæus, dicens: FELIX dies, in qua reversus es ad terram patrum tuorum, & sedisti in sede regni eorum.

56. Et nunc faciam tibi quod scripsisti: sed occurre mihi Ptolemáidam, ut videamus invicem nos, & spondeam tibi sicut dixisti.

57. Et exivit Ptolemæus de Aegypto, ipse & Cleopatra filia eius, & venit Ptolemáidam anno centesimo sexagesimo secundo.

58. Et occurrit ei Alexander rex, & dedit ei Cleopatram filiam suam: & fecit nuptias eius Ptolemáidæ, sicut reges, in magna gloria.

59. Et scripsit rex Alexander Ionathæ, ut veniret obviam sibi.

60. Et abiit cum gloria Ptolemáidam, & occurrit ibi duobus regibus, & dedit illis argentum multum, & aurum, & dona: & invenit gratiam in conspectu eorum.

61. Et convenerunt adversus eum viri pestilentes ex Israël, viri iniqui interpellantes adversus eum: & non intendit ad eos rex.

62. Et iussit spoliari Ionathan vestibus suis, & indui eum purpurâ: & ita fecerunt. Et collocavit eum rex sedere secum.

63. Dixitque principibus suis: Exite cum

Anno M. 3854. Ant. Chr. 150.

* Cum annos 12. regnum Syria tenuisset. Polyb.

* Eodem ann. 3854. incunte.

* Supr. 7. 12.